

OBRZĘD PRZYJĘCIA NOWEGO PRZYKAZANIA MIŁOŚCI

Tematem modlitwy i rozważania w wielkoczwartkowy wieczór może być nowe przykazanie miłości. Zostało nam ono dane przez Pana wraz z darem Eucharystii i kapłaństwa. Chrystus wiele razy mówił wcześniej o miłości, ale dopiero w Wielki Czwartek, w czasie spotkania z Apostołami w Wieczerniku, powiedział: „Przykazanie nowe daję wam, abyście się wzajemnie miłowali tak, jak Ja was umiłowałem” (J 13, 34).

Proponowaną poniżej celebrację można przeżywać indywidualnie, w domu lub w kościele, albo w gronie rodzinnym wieczorem po powrocie z kościoła, na zakończenie wspólnej kolacji lub też w szerszym gronie wierzących, po zakończeniu Mszy Wieczerzy Pańskiej (szczególnie tam, gdzie nie było obrzędu umycia nóg) lub później wieczorem w ramach czuwania w „ciemnicy”.

Wprowadzenie

ŚPIEW: *Miłujcie się wzajemnie* lub inna pieśń o miłości.

PROWADZĄCY: W Wielki Czwartek wieczorem Pan Jezus zgromadził wokół siebie uczniów w Wieczerniku i powierzył im dar Eucharystii oraz dar Kapłaństwa. Dał im wtedy jeszcze jeden niezwykły dar. Jest nim nowe przykazanie miłości, najważniejsza reguła naszego życia. „Miłość mi wszystko wyjaśniła” – mówi poeta. Tylko miłość może człowiekowi wyjaśnić tajemnicę męki i śmierci Jezusa, a także Jego zmartwychwstanie, pozostanie wśród nas w Eucharystii i wszystkie inne dary. Wsłuchajmy się więc uważnie w słowa Jezusa o miłości.

Rozważanie słowa Bożego

LEKTOR 1: Z Ewangelii św. Jana: „Jezus powiedział do swoich uczniów: Przykazanie nowe daję wam, abyście się wzajemnie miłowali tak, jak Ja was umiłowałem; żebyście i wy tak się miłowali wzajemnie. Po tym wszyscy poznają, żeście uczniami moimi, jeśli będziecie się wzajemnie miłowali”.

Chwila ciszy.

LEKTOR 2: Z Ewangelii św. Jana: „Jak Mnie umiłował Ojciec, tak i Ja was umiłowałem. Wytrwajcie w miłości mojej! Jeśli będziecie zachowywać moje przykazania, będziecie trwać w miłości mojej, tak jak Ja zachowałem przykazania Ojca mego i trwam w Jego miłości. To wam powiedziałem, aby radość moja w was była i aby radość wasza była pełna. To jest moje przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowałem”.

Chwila ciszy.

LEKTOR 3: Z Ewangelii św. Jana: „Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich. Wy jesteście przyjaciółmi moimi, jeżeli czynicie to, co wam przykazuję. Już was nie nazywam sługami, bo sługa nie wie, co czyni pan jego, ale nazwałem was przyjaciółmi, albowiem oznajmiłem wam wszystko, co usłyszałem od Ojca mego” (J 13, 34-35; 15, 10-15).

Chwila ciszy. Po niej może być krótkie słowo prowadzącego.

ŚPIEW: *Przykazanie nowe daję wam* lub inna pieśń o miłości.

Modlitwa o Ducha Świętego

PROWADZĄCY: Żadne wymaganie Jezusa nie jest tak wielkie, jak przykazanie miłości. Mamy się miłować wzajemnie tak, jak On sam nas umiłował. Poprzeczka jest podniesiona ponad ludzką miarę. On nas umiłował boską miłością, nieskończenie większą niż miłość ludzka. Ta boska miłość wyraziła się jednak w ludzkiej postaci.

Zbawiciel dając nam takie wymaganie, dał nam też niezwykle dar, abyśmy mogli wypełnić przykazanie miłości. Wlał w nasze serca Ducha Świętego, który jest samą Miłością. To nieskończona miłość, jaka łączy Ojca i Syna w wewnętrznym życiu Trójcy. Ta sama miłość jest od chwili chrztu w naszych sercach.

Przyjmując dziś na nowo przykazanie miłości, jakie Jezus nam daje, przyjmujemy też na nowo dar Ducha, którego wlewa On w nasze serca. Skierujmy więc nasze myśli i serca ku Duchowi Świętemu. Prośmy Go, aby jak boski ogień zapalał nas miłością Boga i ludzi.

LEKTORZY:

– Nasi rodzice, rodzina i inni ludzie pokazali nam, jak kochać Boga i ludzi. Otrzymaliśmy dar miłości, którą chcemy rozwijać. Przyjdź Duchu Święty i odnow naszą miłość.

Śpiew: „*Duchu Święty przyjdź, niech wiara zagości...*” lub inny śpiew.

– Na chrzcie świętym otrzymaliśmy w darze nieskończoną miłość, tę która jest w Bogu. Nie zawsze starczało nam wiary, aby tę miłość świadomie przyjąć i nią żyć. Przyjdź Duchu Święty i odnow naszą miłość.

– Nasza miłość istnieje w naszych sercach wraz z obojętnością i poządlivością, jest osłabiona złymi przyzwyczajeniami i szukaniem siebie. Przyjdź Duchu Święty i odnow naszą miłość.

– Nasza miłość została zraniona przez innych ludzi. Wiele razy doznaliśmy zawodu i rozczarowania. My również nie zawsze umieliśmy okazać miłość braciom i siostram. Zwiędliłiśmy ich zaufanie. Przyjdź Duchu Święty i odnow naszą miłość.

– Ty dałeś nam wspaniałe przykłady miłości w życiu Maryi i świętych. Ich miłość była wielka i bezinteresowna, zdolna do pokornej, codziennej służby, a także do oddania życia za braci. Pragniemy gorliwiej naśladować ich przykład i za ich wstawiennictwem prosimy: Przyjdź Duchu Święty i odnow naszą miłość.

– Pragniemy dziś na nowo przyjąć przykazanie miłości, które daje nam Chrystus i uczynić je główną regułą naszego życia. Przyjdź Duchu Święty i odnow naszą miłość.

– (*Wezwania spontaniczne*).

PROWADZĄCY: Przyzywaliśmy pomocy Ducha Świętego, bo tylko dzięki Jego mocy możemy autentycznie żyć miłością. Pozostańmy teraz w ciszy i zastanówmy się, czy rzeczywiście chcemy (dziś), w Wielki Czwartek, na nowo, bardziej świadomie, przyjąć przykazanie miłości, jako najważniejszy drogowskaz naszego życia, naszych relacji z Bogiem i ludźmi. Potem wyrazimy nasze postanowienia w słowach i znakach.

Dłuższa chwila ciszy.

Pytania o miłość

PROWADZĄCY: Drodzy Bracia i Siostry! (W dniu dzisiejszym), w Wieczerniku, w czasie Ostatniej Wieczerzy, nasz Zbawiciel, Jezus Chrystus, wyznając, że sam jest umiłowany przez Ojca i miłuje Ojca, dał nam nowe przykazanie, abyśmy się wzajemnie miłowali tak, jak On sam nas umiłował. Pytam więc każdego z was:

Czy wierzysz, że Bóg cię miłuje nieskończoną miłością?

- *Wierzę.*

Czy chcesz miłować Boga całym sercem, całą duszą i z całych sił?

- *Chcę.*

Czy chcesz miłować innych ludzi tak, jak Chrystus ich umiłował?

- *Chcę.*

Niech Bóg wszechmogący napelni wasze serca darem Ducha Świętego, abyście zjednoczeni z Chrystusem piękną miłością, wraz z Nim i w Nim miłowali Boga i ludzi. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Amen.

Śpiew: *Miłość Bożą w sercu mym dzisiaj mam* lub inny śpiew.

Przekazanie znaku miłości

PROWADZĄCY: W czasie Ostatniej Wieczerzy Pan Jezus, dając nam nowe przykazanie miłości, spełnił niezwykły znak umywając nogi apostołom. W wielu parafiach znak ten jest przeżywany w czasie Mszy Wieczerzy Pańskiej. W czasie naszej celebracji chcemy także wyrazić w znaku naszą miłość do Boga i do ludzi. Tym znakiem będzie podanie dłoni, któremu może towarzyszyć życzliwe słowo.

Uczestnicy wymieniają uścisk dłoni z najbliższymi stojącymi osobami. Mogą też podejść do innych osób. Potem prowadzący zachęca do uczynienia kręgu. Jeśli celebracja odbywa się w rodzinie, można zaproponować inny znak.

PROWADZĄCY: Podajmy dłonie osobom najbliższym tworząc krąg jedności i wspólnie wołajmy do naszego Ojca w niebie:

WSZYSCY: Ojcze nasz.

PROWADZĄCY: Ojcze nasz najlepszy, Ty jesteś miłością i przez Ducha Świętego rozlewasz w sercach swoich dzieci dar prawdziwej miłości. Dziękujemy Ci za Twego Syna, Jezusa Chrystusa, który przyniósł nam z nieba na ziemię miłość czystą, doskonałą, wolną od wszelkich braków, a nam przekazał, wraz z darem Eucharystii i kapłaństwa, nowe przykazanie miłości. Umocnij nasze słabe siły i spraw, aby miłość, objawiona i przekazana nam przez Jezusa Chrystusa, była najważniejszą regułą naszego życia. Nie pozwól, abyśmy kiedykolwiek zeszli z tej królewskiej drogi prowadzącej do pełni życia. Prosimy o to przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

ŚPIEW: *Ogrodzie Oliwny* lub inny śpiew.